

عنوان مقاله:

عدم النفع قابل مطالبه نیست

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات حقوقی آزاد، دوره 1، شماره 1 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

محمد هاشم صمدی اهری - عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسبی می واود تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

بر اساس تبصره ی ۲ ماده ی ۵۱۵ قانون آیین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب (در امور مدنی) مصوب ۱۳۷۹، خسارت ناشی از عدم النفع قابل مطالبه نیست. قانون گذار برای اصطلاح «عدم النفع» که به تازگی در قانون آیین دادرسی مدنی ایران وارد شده، تعریفی نیاورده است و همین موضوع سبب شده است که بین حقوق دانان و قضات اختلاف نظر شدیدی بروز نماید و در زمینه ی مصادیق عدم النفع اختلاف نظر وجود داشته باشد و بدین سبب این مساله در عمل منجر به صدور آرای متناقض شده است. اصطلاح عدم النفع در حقوق اسلام و فقه امامیه به تفصیل مورد بحث و بررسی قرار گرفته و نظرات مختلفی نیز ابراز شده است. در این مقاله ابتدا سعی نموده ایم نظرات فقهی و حقوقی را با هم مقایسه کرده و بعد راه حلی که با عرف جامعه و منطق حقوقی و سیره ی عقلا هماهنگی داشته باشد، به دست دهیم به این امید که شبهات نظری و مشکلات عملی موضوع عدم النفع مرتفع گردد و عاملی باشد تا مراجع ذی صلاح، در این زمینه اقدام لازم معمول دارند

کلمات کلیدی:

عدم النفع، خسارت، ضرر و زیان، منافع محقق، منافع ممکن الحصول، منافع محتمل الحصول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276791>

